Kayıp Dekontta Geç İmza İtirazı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi Ankara BAM 21. Hukuk Dairesi	19.06.2026	Ret

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/658	2026/780	TMK 2, HMK 353/1-b.1, HMK 355, 5411 s. Kanun 42

ÖZET

Aracılık sözleşmesine bağlı hesaplardan yapılan iki havalenin davacının oğlu ve şirketine gittiği belirlendi. Aslı sunulamayan nakit çekim dekontuna 16 yıl sonra yapılan imza itirazı, zimmete iştiraki tespit eden kesinleşmiş kararlar karşısında TMK 2'ye aykırı bulundu; istinaf esastan reddedildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kayip-dekont-yatirim-hesabi-durustluk-kurali-bam-2026-780/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 21.Hukuk Dairesi 2023/658 Esas 2026/780 Karar

T.C.

ANKARA

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

21.HUKUK DAİRESİ

ESAS NO : 2023/658

KARAR NO : 2026/780

TÜRK MİLLETİ ADINA

KARAR

BAŞKAN : ... ...

ÜYE : ... ...

ÜYE : ... ...

KATİP : ... ...

İNCELENEN DOSYANIN

MAHKEMESİ : ANKARA 13. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 30/01/2023

NUMARASI : 2021/301 Esas 2023/60 Karar

DAVA : Alacak

DAVA TARİHİ : 30/12/2015

KARAR TARİHİ : 19/06/2026

GEREKÇELİ KARARIN

YAZILDIĞI TARİH : 30/06/2026

Taraflar arasındaki alacak istemine ilişkin davanın yargılaması sonunda ilamda yazılı gerekçeyle davanın reddine yönelik olarak verilen hükme karşı davacı vekilince süresinde istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı bankanın ... Şubesi nezdinde bulunan şahsi ve şirketleri adına vadeli ve vadesiz hesapları bulunduğunu, anılan şube müdürü ...'nin hayali hesaplar ve müvekkilinin hesaplarını kullanarak yolsuzluk yapıldığının anlaşılması üzerine bankaca 20.12.2001 tarihinde müfettiş incelemesinin başlatıldığını, müfettiş raporunun sonuç kısmında; tespit edilen banka zararının tamamına yakınının nihai olarak anılan şirketlere ait hesaplara aktarılarak bu hesaplarda çek ödemelerinde kullanıldığının, bunun sonucunda anılan şirketlere haksız menfaat sağlandığı, ... ile müvekkilinin birinci derecede müştereken ve müteselsilen 1.203.153,43 TL'den sorumlu olduklarının belirtildiğini, rapordaki bu tespite istinaden müvekkilinin tüm hesaplarına bloke konulduğunun ve parası üzerindeki tasarruf imkanının engellendiğini, müvekkili hakkında ceza ve hukuk davaları açıldığını, ceza davalarının zamanaşımı nedeniyle düştüğünü ancak müvekkiline ait olan paranın kendisine ödenmediğini, oysa yine teftiş raporuyla saptanan hesap durumuna göre açılıp kapanan hesaplar neticesi 03/07/2000 tarihi itibariyle müvekkili hesabından 821.743,99 TL'nin çekilerek hesabında bakiye 132.256,11 TL bakiye kaldığını, ödenen miktarın nerede olduğunun açıklanmadığını, müvekkilinin şahsi yatırım hesabında bulunan paralardan müvekkilinin imzası ve talimatı olmadan 01/11/1999 tarihinde 282.988,00 TL, 04/01/2000 tarihinde 100.800,00 TL ve 03/07/2000 tarihinde 821.843,00 TL olmak üzere toplam 1.205.531,00 TL'nin çekildiğini, davalı bankanın bu miktarları uhtesinde bloke ederek müvekkiline ödenmesini engellediğini, oysa bu miktarların müvekkilinin alacağını oluşturduğunu, davalı banka müdiresinin müfettiş raporuna göre toplam 1.203.153,00 TL usulsüzlük yaparak zimmetine para geçirdiğini, müvekkilinin hesaplarında aynı dönemde meydana gelen zarar miktarının da 1.205.531,00 TL olduğu gözetildiğinden bunun bir tesadüf olmadığını, müfettiş raporunda bu hususlara değinilmediğini, aksine müvekkilinin tutuklanarak

aynı miktar zimmetten sorumlu tutulduğunu, oysa zarar gören mağdur olanın kendisi olduğunu, bankanın bu miktar parayı aksine müvekkiline vermesi gerektiğini, bu nedenlerle üçüncü kişilere verilen teminat mektupları karşılığında bankada bloke edilen teminat alacağının ödenmediğini belirterek vadeli hesaplarda bulunan alacağın usulsüz işlemler tarihinden itibaren uygulanacak en yüksek vadeli mevduat faizi hesaplanmak suretiyle şimdilik 30.000,00 TL'nin dava tarihinden itibaren işleyecek avans faiziyle birlikte, iade edilmeyen teminat mektubu karşılıklarından şimdilik 5.000,00 TL'nin teminat mektuplarının iade edildiği tarihten itibaren işleyecek avans faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davacının bankadan taleplerinin kötüniyetli ve sebepsiz zenginleşmeye yönelik olduğunu, müvekkilinden hiçbir alacağının bulunmadığını, sunulan dekontlardan da anlaşılacağı üzere bizzat davacıya söz konusu 3 adet ödemenin yapıldığını, müvekkilinin blokesi bulunmadığını, o dönem şube müdürü olan ... ile davacı aleyhine başka hesaplardan para çekilmesi ve diğer başka usulsüzlüklerle ilgili olarak ağır ceza mahkemesinde kamu davasının açıldığını, ceza yargılamasında davacının usulsüz işlemlerle ilgili olduğunun tespit edildiğini, davacının kendisine ödenmediğini iddia ettiği dava konusu miktarların tamamen kendisine ödendiğine dair makbuzların sunulduğunu, davacının alacak talebine konu iddia ve taleplerinin tamamen haksız kazanç elde etmeye yönelik bulunduğunu bildirerek davanın reddini istemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

Mahkemece, yapılan bilirkişi incelemesinde davacı ile davalı bankanın ... şubesi arasında 24.04.1998 tarihli sermaye piyasası araçlarının alım satımına ilişkin aracılık sözleşmesi ve aynı tarihli menkul kıymetlerin alım satımı çerçeve sözleşmesi imzalanarak davacı adına 22 adet vadeli hesap açıldığı, bir hesap dışında diğer hesapların kapatılmış olduğu, dava konusu edilen 04.01.2000 tarihli 100.800.000.000 TL hesaptan virman işleminin davacının oğlu ... adına kayıtlı bir hesaba havale edildiği, dava konusu edilen 03.07.2000 tarihli 821.743.986.140 TL havalenin yapıldığı hesabın davacının yetkilisi olduğu ..... Ltd. Şti'ne ait olduğunun tespit edildiği, davacının belirtilen havale işlemlerinin bilgisi ve onayı dışında usulsüz yapıldığı iddiasının yerinde olmadığının kabul edildiği, bloke edilen teminat mektubu bedeline yönelik davacı talebine ilişkin bilirkişi heyetince yapılan incelemede karşılığı bloke edilerek verildiği iddia edilen teminat mektuplarından bir kısmının riskinin kalmadığı ve iade olunduğu, iade olunmayan teminat mektuplarının da süreleri bittiğinden banka kayıtlarından çıkışının yapıldığı, bu kapsamda teminat mektubu nedeniyle blokojda bekleyen herhangi bir paranın mevcut olmadığı tespit edildiğinden iade edilmeyen teminat mektubu bedeline ilişkin davacı talebinin yerinde bulunmadığı, dava konusu 01.11.1999 tarihli 282.988.000.000,00 TL bedelli kasadan nakit ödemeye ilişkin dekont aslı davalı banka tarafından ibraz edilememiş ise de, 5411 sayılı Bankacılık Kanunun 42. maddesine göre belge aslının saklanma süresi 10 yıl olduğundan ve işbu davanın belgenin düzenlendiği tarihten 16 yıl sonra açılmış olması nedeniyle dekont aslının sunulamamasının davalı banka aleyhine hukuki sonuç yaratmayacağı, davacı tarafından incelenmesi talep edilen Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/70 Esas 2005/481 Karar sayılı karar içeriğinde davalı gösterilen

şube müdür vekili hakkında 20.11.2001 tarihi ile 24.01.2002 tarihi arasında tespit edilen usulsüz işlemler nedeniyle davacı banka zararının tahsiline yönelik açıldığının anlaşıldığı, işbu davaya konu edilen işlem tarihlerini kapsamadığı, 1999 tarihli dekonttaki imzaya yönelik itiraza dayalı alacak talebinin 16 yıl sonra 2015 tarihinde yapılmış olmasının TMK'nun 2. maddesine de aykırılık teşkil ettiği gerekçesiyle kanıtlanamayan davanın reddine karar verilmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ

Davacı vekili istinaf dilekçesinde özetle; dava öncesinde, davalı banka tarafından müvekkili aleyhine açılan Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/875 Esas sayılı dosyası ile davalının kasasından banka müdürü tarafından nakit çekilerek, müvekkiline elden teslim edildiği iddiasıyla 1.203.153,43 TL'nin müvekkilinden tahsiline karar verildiğini, elden teslim edilme vakasına dair hiçbir delil bulunmadığı halde, söz konusu kararın bir şekilde kesinleştiğini, söz konusu davadaki amacın bankanın bir zararı olmadığı halde, hukuka aykırı bir kararla müvekkilinin parasının iadesini istemesinin önüne geçmekten, bu paraya el koymaktan ibaret olduğunu, davayı açarken dilekçe ekinde sunulan 26.11.2015 tarihli uzman raporunda, gerek müfettiş gerekse ...'nin iddialarının kabul edilmesi durumunda ... uhdesine aldığı toplam 736.798,75 TL ile ilgili tarihlerdeki TCMB kurları dikkate alındığında toplam 513.707,00 Usd alındığını, ... bunun 485.000,00 Usd'sini ...'e elden verdiğini iddia ettiğini, ... ortadan kaybolduktan, 14.12.2001 tarihinden sonra müvekkili hesabına gelen paralar konusunda tablolardan görüleceği üzere ... ve şirketlerine ait hesaplara 03.12.2001 tarihinden ...'nin kaçtığı/firar ettiği 14.01.2001 tarihi arasında nakit ve eft olarak toplam 536.063,25 TL, 14.01.2001 tarihinden 26.02.2002 tarihi arasında toplam 1.685.169,50 TL olmak üzere toplam 2.221,232,75 TL yatırıldığını, banka müfettişinin tespitine göre ...'nin usulsüz işlemler sonucunda ...'e sağlanan menfaat karşılığında uğranılan anapara zararının 1.203.153,43 TL olduğunun belirtildiğini, ...'ün 03.12.2001-26.02.2002 tarihleri arasında hesaplarına yatırdığı miktar banka zararının iki katına denk gelen 2.221,232,75 TL olduğunu, bir an için ...'nin uhdesine aldığı 736.798,75 TL'nin tamamını ...'e verdiği kabul edilse bile bu sefer de ...'ün yatırdığı 2.221,232,75 TL, hayali hesaplardan çekilen paranın 3 katı tutarına denk geldiğini, bu halde dahi, müvekkilinin paralarından, yaklaşık 1.500.000,00 TL davalı bankaca buharlaştırıldığını, ...'ün hesaplarına ... tarafından müşterilerin bilgileri dışında kendisi tarafından düzenlenen fişlerle aktarılan paradan iadelerden sonra kalan 214.550,74 TL olmasına rağmen (ankara 2. ağır ceza mahkemesinin 2013/168 esas sayılı dosyasından alınan raporda), fişlerin kayıp olmasına ve bu konuda somut delil bulunmamasına rağmen müfettiş ...'ün ... ile müşterek hareket ettiği kanaati ile ...'nin uhdesinde kalan meblağlarla beraber bankanın uğradığı toplam 1.203.153,43 TL'lik banka zararından sorumlu tuttuğunu, ...'nin uhdesine geçirdiği miktarın ancak 214.550,74 TL olabileceğinin açıklandığını, bu halde müvekkilinin 2 milyonun üzerinde parasının bankaca buharlaştırıldığını, Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/875 Esas sayılı dosyası ile görülen davada, müvekkilinin davalı banka uhdesindeki paraları dikkate alınmaksızın (adeta görünmez kılınarak), müvekkilinin hesaplarına usulsüz giren ve sahte hesaplara aktarılan paralar üzerinde bir inceleme yapıldığını, üçüncü kişi hesaplarına iade edilen miktarlar mahsup edilmeksizin fazla fazla banka lehine bir karar verildiği görüldüğünü, davanın konusunu müvekkilinin şahsi yatırım hesabında bulunan paralardan müvekkilinin imzası ve talimatı olmadan , 01.11.1999 tarihinde 282.988,00 TL, 04.01.2000 tarihinde 100.800,00 TL ve 03.07.2000 tarihinde 821.743,00 TL olmak

üzere toplam 1.205.531,00 TL çekilen para ve onun faizi ile teminat mektupları karşılığı 168.420,74 TL'nin tahsili talebi oluşturduğunu, bu davada sorgulanacak hususun davalı bankanın, geçersiz ve hukuka aykırı delillerle elde ettiği alacağın varlığı değil, müvekkilinin banka nezdindeki tartışmasız parasının akıbetinin ne olduğunu, bilirkişilerin atıf yaptığı ve davalı lehine sonuçlanan tazminat davasının kabulü, müvekkilinin alacağının olmadığı anlamında değerlendirilemeyeceğini, öncelikle her iki davanın konusunun farklı olduğunu, bilirkişilerin ve yerel mahkemenin inceleme yapmamak adına dayandıkları yargılamada, banka personelinin verdiği zararın incelemeye alındığını, bu davada ise davalının varlığını inkar etmediği ancak akıbetini örtbas etmeye çalıştığı müvekkili hesapları incelenmesinin talep edildiğini, davalının 06.11.2018 tarihli dilekçesi "...davalı müvekkil bankanın davacı ...'e ait hesaptan havale veya kasadan ödeme ile toplam 1.205.531,00 TL ödemenin yapıldığı, bu tutardan 100.800,00 TL ve 821.743.000 TL'nin davacının rıza ve muvafakati ile gerçekleştirildiği.." şeklindeki ikrarı dikkate alındığında, müvekkili hesaplarında para bulunduğunun davalı tarafından ikrar edildiğini, hesaplardaki paranın müvekkiline ödendiğinin ispat yükünün davalı banka üzerinde olduğunu, müvekkilinin davacı alacağının varlığını ispat yükünden kurtulduğunu, davalı ödediğini belgelemekle ispat yükü altına girdiğini, ödemelere dair bir belge sunamayan davalı cevap dilekçesi ekinde 3 adet ödeme dekontuna dayandığını, bu dekontlara karşı savunma olarak, HMK'nun 208/3. maddesi gereğince, davalının delil olarak dayandığı dekontlardaki imzalar hakkında sahtelik iddiasında bulunulduğunu, sahtecilik incelemesini teminen bu dekont asıllarını bulamayan davalının, aleyhine bu durumdan kurtulmak için, kendi zararı için açtığı davada aldığı hükme dayanarak kesin hüküm itirazında bulunmayı, kurtuluş yolu olarak seçtiğini, sahtecilik savunmasının ileri sürüldüğü her durumda, HMK'nun 211. maddesi gereğince inceleme yapabilmek için mutlaka belge aslına müracaat edileceğini, davalının belgeyi sunmadığı gibi kabul edilebilir mazeret de ileri sürmediğini, belge asıllarının verilecek süre içinde sunulmaması halinde, davalının ödeme savunmasının HMK'nun 220. maddesi gereğince reddi ile davanın kabulüne karar verilmesinin yasanın açık ve kesin emri olduğunu, ödeme savunmasında bulunulmakla, bu savunmayı doğrulacak bir belge sunulamaması halinde, genel ispat teorisi açısından da davanın kabulüne karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşıldığını, davalı bankanın, müştekisi ve katılanı olduğu ceza dosyasına esas teşkil eden belgeleri davanın kesinleştiği 2018 yılına kadar asgari mikro film olarak saklamakla yükümlü olduğunu, işbu davanın ise 2015 yılında açıldığını, konusu, ceza yargılamasına konu olan belgeler olmakla, banka tarafından muhafazasının zorunlu bulunduğunu, taleplerine rağmen davalıya söz konusu ihtarnamenin gönderilmemesinin, ayrıca hukuka aykırılık teşkil ettiğini, kararın bu nedenle de kaldırılması gerektiğini, davalı banka müfettişinin düzenlediği raporun başlangıç tarihini müvekkilinin hesaplarından zimmete geçirilen toplam 1.205.531,00 TL'nin son işlem tarihi 03.07.2000 tarihinden sonraki dönemi kapsayacak şekilde düzenlemiş olup, bu şekilde zimmet olayını incelemekten kaçındığını, ... zimmet yapıp kaçtıktan sonra ve müfettiş şubede iken 2.221.000,00 TL'yi (...'nin zimmetine geçirdiği paranın 3 katını) nasıl yatıracağının cevaplanması gerektiğini, davalı bankanın müvekkilinin hesaplarında imzasız ve talimatsız olarak 01.11.1999 tarihli 282.988,00 TL, 04.01.2000 tarihli 100.800,00 TL, 03.07.2000 tarihli 821.743,00 TL olmak üzere toplam 1.205.531,00 TL'yi kime ödediğini ispatlamakla mükellef olduğunu, davalının tutarsız savunmalarına göre, davalının çalışanı 1.205.153,00 TL zimmete para geçirirken, 1.465.049,31 TL parayı ise istismar ettikten sonra iade ettiğini, aslında davalının iade edilen para dediği,

müvekkilinin hesaplarındaki paraya, davalı tarafından el konulmasından başkaca bir şey olmadığını, bilirkişinin şahsına olan itirazın içeriği, hükme dayanak olan bilirkişi raporunu mutlak sakatladığını, Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/875 Esas sayılı dosyası ile açılan davada bilirkişi olarak görevlendirilen heyet içerisinde işbu davada görev verilen ...'in de görev aldığını, bu heyetin verdiği rapora dayanarak davanın kabulüne karar verildiğini, dolayısıyla bilirkişi heyeti içerisinde bulunun ...'in Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasında görev almış olmasının bu davada görev almasına yasal yönden ve etik yönden engel oluşturmasına karşın mahkeme bu itirazları ve yeni bir bilirkişi heyeti oluşturulması yönündeki talepleri dikkate alınmadan karar verildiğini, dosyaya verilen bilirkişi raporunun tarafsızlığını kaybetmiş bir bilirkişi heyeti tarafından hazırlanmış olup yok hükmünde olduğunu, mahkeme kararı bu rapora dayandığı için hukuka aykırı bir karar olup, bu nedenle kararın kaldırılmasını, yeniden yargılama kararı alınmasını ve tarafsız bir bilirkişi heyetinden alınacak rapora göre karar verilmesini talep ettiklerini, kesin delil ya da kesin hükmün söz konusu olmadığını, mahkemece, gerekçede Ankara 1. Asliye Hukuk 2002/875 Esas 2008/353 Kararının kesin hüküm teşkil ettiğini ileri sürmüş ise de, hüküm fıkrasında esastan redderek nispi vekalet ücretine hükmettiğini, mahkemenin kesin hüküm kabul ettiği Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen kararın işbu dava açısından ne kesin delil nede kesin hüküm niteliğine haiz olmadığını, dava konuları ve dava sebepleri tamamen farklı olup, bu durumun ilk davanın hüküm fıkrasının, ikinci davaya ait talep sonucundan faklı olduğunu, mahkemenin davanın reddi için kabul ettiği kesin hüküm gerekçesi HMK'nun 303. maddeye aykırı olup, kararın bu nedenle kaldırılmasını talep ettiklerini, hadise olarak sahtecilik iddiasını çözüme bağlamayan ve HMK'nun 220. maddesi kapsamında işlem yapmayan mahkeme kararının hukuka aykırı bulunduğunu, müvekkiline ait hesaplarda, davalı bankanın eski müdürünün usulsüz işlemlerle aktardığı miktar dışında, 2.000.000,00 TL civarında bir paranın bulunduğunu, davalı bu kapsamda, üzerinde müvekkilinin imzası bulunmayan fotokopi belgelere dayanmış ise de, taraflarınca hem sahtecilik iddiasında bulunulmuş hem de bu imzasız belgelerin müvekkilini bağlamayacağının belirtildiğini, ... Ltd Şti'nin kesinlikle böyle bir nakit kredi kullanmadığını, müteveffa banka müdiresi zimmet olaylarını gizlemek için usulsüz bir çok hesap açtığını, mahkeme ve dayanak bilirkişi raporunda müvekkilinin hesabından ... firmasına ait olduğu belirtilen 848625 no.lu kredi hesabına müvekkilinin 620207 no.lu hesabından aktarılan 821.743.986.140 TL'lik işlemle ilgili var olduğu iddia edilen kredi işlemleri incelenip paranın akıbetinin araştırılmadan karar verildiğini, bilirkişi raporuna itirazlarını içeren 26.03.3018 tarihli dilekçe ile davacının mevduat hesabından kredi kullandığı iddia edilen ... İnşaat Ltd. Şti hesabına aktarıldığı iddia edilen 821.743.96,140,00 TL ile ilgili olarak ... İnşaat Ltd. Şti'ne ait ... nolu kredi hesap sözleşmelerinin, kredi genel müdürlük onay ve kullandırma talimatının kredi ekstreleri ve krediyi kimin kullandığına dair belgelerin getirtilmesi talep edilmiş olup, mahkeme tarafından yazılan 08.06.2018 tarihli ve 28.06.2018 tarihli müzekkereye verilen 16.08. 2018 tarihli cevapta, söz konusu belgelere arşiv taramasında rastlanmadığı bildirildiğini, bu cevabın da yukarıda açıklanan Bankacılık Kanununun 42. maddesi ve yönetemlik hükümlerince, hukuken kabul edilemeyeceğini, yani davalıyı sorumluluktan kurtaramayacağını, mahkeme kararına dayanak bilirkişi raporunda; davacının kendi hesabından rızası dışında çekildiği iddia olunan 821.743.986.140 TL'nin iadesine ilişkin olup inceleme davacının hesabından yapılan işlemin nitelik ve bankacılık tekniği açısından değerlendirilmekle sınırlı olduğunu, davacının hesabından aktarım yapıldıktan sonraki 3. kişiye ait

hesaplardaki davacının hesabından yapılan işlemin niteliğini etkilemeyecektir denilmek suretiyle sahte hesap olduğunu iddia ettikleri ... Firmasına ait hesabı incelemekten kaçınıldığını, ... firmasının böyle bir nakit kredi kullanmadığını, davalı bankanın kredi evraklarını bulamıyorum açıklaması karşısında bilirkişilerin de bu açıklamayı kabul ederek inceleme yapmamasının suç olduğunu, mahkemece tüm ısrarlı taleplerine rağmen davacının mevduat hesabından çekilerek ... İnşaat Ltd Şti hesabına yatırıldığı iddia edilen 821.743.986,140 TL'nin, davacının sahibi olduğu ... Ltd Şti adına kullandığı iddia edilen kredi borcuna karşılık ödendiğine dair, kredi hesap sözleşmelerini , kredi genel müdürlük onay ve kullandırma talimatını kredi ekstreleri ve krediyi kimin kullandığına dair belgeleri ve kredi ödeme fişini dosyaya getirtip kredi kullanılıp kullanılmadığını, kredinin kime ödendiğini ve kredinin akıbetini araştırmadan eksik inceleme ile karar verdiğini, kararın bu nedenle kaldırılması gerektiğini, müvekkilinin 04.01.2000 tarihinde hesabından 100.800.000.000 TL'nin oğlu ... hesabına aktarımı için herhangi bir aktarım talimatı vermediğini, mahkemenin ...'ün hesabına aktarılan 100.800.000.000 TL'nin akıbetini araştırmadan karar verdiğini, müteveffa banka müdiresinin zimmet olaylarını gizlemek için usulsüz hesaplar açtığını, davalı bankanın 100.800.000.000 TL'lik hesap aktarımından sonraki hesap hareketlerini dava dosyasına sunmadığını, ... hesabına aktarıldığı iddia edilen 100.800.000.000 TL'ye ait hesap hareketlerinin getirtilmesi için yazılan müzekkereye 16.08.2018 tarihinde müşteri ekranından alınan dokümanların sunulduğu şeklinde cevap verildiğini, müvekkilinin iradesi dışından ... hesabına aktarılan 100.800.000.000 TL'nin akıbeti bilirkişi kurulu tarafından araştırılmamış olup, mahkemenin bu şekilde hazırlanmış eksik rapora dayanarak karar verdiğini, mahkeme 26.03.2019 tarihli kararında bilirkişi kök raporunda müvekkilinin hesabından 01.11.1999 tarihinde çekilen 282.988.000.000 TL'nin hesap sahibinin imzası ve rızası dışında çekildiğinden davalı bankanın bu miktarı müvekkiline ödemesi gerektiğini belirtmesine rağmen ek raporlarında hiçbir gerekçe göstermeden salt Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinden verilen kararı gerekçe yaparak hiçbir alacağı olmadığı yönündeki tespitine dayanarak talebin reddine karar verdiğini, davacı Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesindeki dava süreci sonuçlanmadan bu davayı açmış olup, davalının belge asıllarını temin edemediği savunmasının esasında TMK'nun 2. maddesine aykırılık teşkil ettiği mahkeme tarafından gözardı edilerek karar verildiğini, tespit raporunda açıklandığı üzere teslim edilen teminat mektupları karşılığı boşa çıkan 112.075834.000 TL'nin kime ne şekilde ödendiğinin bilirkişi kurulu tarafından araştırılmadan ek rapor düzenlendiğini, mahkemenin kök rapor ile ek rapor arasındaki bu çelişkiyi gidermeden ek rapora dayanarak teminat karşılığı bloke edilen tutarın iadesine ilişkin talebinin de reddine karar verdiğini, iade edilmediği iddia edilen teminat mektuplarının süresi geçtiği için bankanın 3. şahıslara karşı sorumluluğu sona erdiğinin 16.11.2016 tarihli yazı ile mahkemeye bildirilmiş olup, bu durumda tespit raporunda belirlenen 59.639.942.005 TL'nin de davacıya ödenmesi gerektiğini, davacının teminat olarak alınan 168.420,74 TL'nin bilirkişi raporlarının aksine banka tarafından teminat hesabında tutulduğunu, faizlendirilme sonucu 373.880,46 TL'ye ulaşmış olup, mahkeme bankanın 01.12.2021 tarihli yazısı uyarınca dava dilekçesinde yer alan teminatın iadesine ilişkin talepleri incelenip bankanın temerrüt halini dikkate almak suretiyle teminatın dava tarihi itibariyle en yüksek mevduat faizi hesabıyla ulaştığı değeri hesaplattırıp hüküm altına alması gerektiğini, müvekkilinin davalı banka nezdindeki hesaplarında artı bakiye olarak gözüken banka kayıtlarının usulsüz ve hukuki dayanaktan yoksun olarak oluşturulduğunun kesin delil olarak mahkeme kararıyla tespit edildiğini, gerçek dışı olduğu

tespit edilen bu alacak kayıtlarına dayanarak davalı bankadan herhangi bir hak ve alacak talep edemeyeceğinin tespit ve kanaatine ulaşıldığı açıklaması yapıldığını, müvekkilinin ceza davasından önce beraat ettiğini, Yargıtay bozması sonrayı dava zamanaşımına uğradığın, davacı hakkında zimmete iştirak yönünden verilmiş mahkeme kararı bulunmadığını, müvekkilinin hesaplarında aynı dönemde meydana gelen azalmanın da 1.205.531,00 TL olup, davalı banka müfettişi tarafından düzenlenen 449 sayfalık raporda usulsüz işlemlerle ilgili olarak ekim 2000 ayından itibaren işlemlerin incelendiğinin açık bir dille belirtildiğini, müfettişin bu tarihten önceki işlemlerinin incelenmediğini, rapora konu edilmediğini, müvekkilinin hesabından açıklanan banka çalışanı tarafından zimmete geçirilen paraların tespit edilmesi gerektiğini, müvekkiinin bir yandan Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesi kararı uyarınca bankaya 1.203.153,43 TL borçlu olup diğer yandan bankadaki mevduat hesabında bulunun 1.205.531,00 TL'den dolayı da bir alacağı bulunmadığı şeklinde bir mahkeme kararı ile karşı karşıya kaldığını, anılan mahkemenin müvekkili hesabında bulunun 1.205.531,00 TL yönünden bir inceleme yapmadığını, mahkemenin her iki davanın farklı hukuki nedene dayanarak açıldığını ayırt etmeden karar verdiğini, mahkemenin tüm taleplerine karşın Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/70 Esas sayalı dosyasını temin edip incelemeden eksik incelemeyle karar verdiğini, Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesinde görülen davanın tüm bu sahte hesaplarla usulsüz işlem yapan banka müdürü hakkında açılan bir alacak davası olup bu davadaki olay ve olguları doğrudan ilgilendirdiğini belirterek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın kabulüne karar verilmesini istemiştir.

HUKUKİ NİTELENDİRME, DELİLLERİN VE İSTİNAF SEBEPLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dava; davalı bankada bulunan hesaptan 04/01/2000, 03/07/2000, 01/11/1999 tarihlerinde yapılan havale ve para çekme işlemlerinin bilgi ve rıza dışında yapılmasından kaynaklanan alacağın ve teminat mektubu nedeniyle hesapta bloke konulan paranın tahsili istemine ilişkindir.

6100 Sayılı HMK'nın 355. maddesi gereğince, istinaf incelemesinin istinafa gelen tarafın sıfatı ile istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak kamu düzenine aykırılık bulunup bulunmadığı hususu gözetilerek ilk derece mahkemesinin taraflar arasındaki ihtilafta görevli mahkeme oluşu ve eldeki davada kesin yetki kuralına da aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla işin esasına girilerek yapılan incelemede;

Mahkemece yapılan yargılama sonunda 2015/1709 Esas 2019/194 Karar sayılı karar ile davanın reddine karar verildiği, davacı vekilinin karara karşı istinaf kanun yoluna başvurması üzerine Dairemizin 2019/1134 Esas 2021/471 Karar sayılı kararıyla davaya heyet tarafından bakılması gerektiği gerekçesiyle ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, dosyanın mahkemesine gönderilmesine karar verildiği görülmüş olup, Dairemiz kararı üzerine dosya mahkemenin 2021/301 Esas sırasına kaydı yapılarak, heyetçe yapılan yargılama sonunda işbu istinaf incelemesine konu karar verilmiştir.

Davacı yan davalı bankada kendisinin ve şirketlerinin hesapları bulunduğunu, şahsi hesaplarından 04/01/2000 tarihinde 100.800.000.000 ETL, 03/07/2000 tarihinde 821.743.006.140 ETL ve 01/11/1999 tarihinde 282.982.000.000 ETL'nin bilgisi ve rızası dışında hesaptan çekildiğini/havale edildiğini, teminat mektubu nedeniyle davalı bankanın hesabında bulunan paraya haksız olarak

bloke koyduğunu iddia etmiş, davalı yan ise iddiaya konu işlemlere ilişkin dekontlarla paranın davacıya ödendiğini savunmuştur. Mahkemece yapılan yargılama sonunda yukarıda özetlenen gerekçe ile davanın reddine karar verilmiştir.

Taraflar arasında davacının davalı bankada şahsi ve şirketleri adına vadeli ve vadesiz hesapları bulunduğu, 04/01/2000 tarihinde 100.800.000.000 ETL, 03/07/2000 tarihinde 821.743.006.140 ETL ve 01/11/1999 tarihinde 282.982.000.000 ETL'nin havale edildiği/çekildiği, anılan işlemlerin davalı bankanın ... şubesindeki davacı hesapları üzerinde gerçekleştirildiği hususlarında herhangi bir ihtilaf bulunmamaktadır.

Uyuşmazlık, davacının davalı banka hesapları üzerinde 04/01/2000, 03/07/2000 ve 01/11/1999 tarihlerinde yapılan havale/para çekme işlemlerinin davacının bilgisi ve rızası dahilinde yapılıp yapılmadığı, davacının hesapları üzerinde teminat mektubu nedeniyle davalı banka tarafından konulan bir bloke bulunup bulunmadığı, davacının davalıdan tahsilini talep edebileceği bir alacağı olup olmadığı, var ise miktarı hususlarından kaynaklanmaktadır.

Davacı vekilinin istinaf itirazları incelendiğinde, davacı yan dava dilekçesinde ve aşamalarda hesapları üzerinde 04/01/2000, 03/07/2000 ve 01/11/1999 tarihlerinde yapılan havale/para çekme işlemlerinin bilgisi ve rızası dışında yapıldığını, teminat mektubu nedeniyle davalının haksız olarak hesapları üzerine bloke koyduğunu, hesaplarındaki parayı kullanamadığını ileri sürerek yapılan işlemlere ilişkin dekont suretlerini dosyaya ibraz etmiştir. Davalı yan ise, iddiaya konu dekontlarla paranın davacıya ödendiğini savunmuştur. Anılan iddia ve savunma karşısında banka hesapları üzerinde yapılan para çekme/havale işlemlerinden kaynaklanan alacak iddiasında ispat külfeti davalı yan üzerinde olup, davalının davacının hesapları üzerinde 04/01/2000, 03/07/2000 ve 01/11/1999 tarihlerinde yapılan havale/para çekme işlemlerine ilişkin dekontlarda yer alan imzanın davacıya ait olduğunu, yapılan işlemlerin davacının bilgisi ve rızası kapsamında yapıldığını usulüne uygun delillerle ispatlamakla yükümlüdür. Davacının iddiasında yer alan banka hesapları üzerinde bloke konulması nedeniyle hesaptaki paranın çekilemediğine ilişkin iddia yönünden ise ispat külfeti davacı üzerinde olup, davacının hesapları üzerinde bloke konulması nedeniyle hesabındaki paranın kendisine ödenmediğini, bu nedenle alacaklı olduğunu usulüne uygun delillerle ispat yükü altındadır.

Davacının anılan tarihlere ilişkin işlem dekontlarındaki imzayı inkar etmesi üzerine mahkemece davalı yana banka dekont asıllarını ibraz etmek üzere süre verilmiş, davalı banka vekili 05/01/2017 tarihli yazılı beyan dilekçesinde, 04/01/2000, 03/07/2000, 01/11/1999 tarihli dekontların fotokopisini banka şubesinden temin edildiği, dekontların fotokopilerinin şubede bulunduğu, an itibarıyla belge asıllarına ulaşılamadığı, belge asıllarının nerede olduğunun tespit edilmesi halinde mahkemeye sunulacağı bildirilmiştir.

Yargılama aşamasında davalı bankaya yazılan müzekkereye verilen 16/11/2016 tarihli cevapta da, dekont asıllarının banka uhdesinde bulunmadığı belirtilmiştir.

Dekont asılları ibraz edilmediğinden mahkemece dekontlar üzerinde yer alan imzanın davacı eli ürünü olup olmadığına ilişkin herhangi bir grafolog incelemesi yapılamamıştır.

Davacının işbu davaya konu işlemlerin yapıldığı hesaplarının bulunduğu davalı bankanın ... şube müdürü ... ile davacı hakkında zimmet, zimmete iştirak suçunu işledikleri iddiasıyla Ankara 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 2002/54 Esas sayılı kamu davası açılmıştır. Anılan davada davalı banka müşteki olup, mahkemece 31/12/2003 tarih 2003/522 Karar sayılı karar ile iş bölümü nedeniyle mahkemenin görevsizliğine, dosyanın yetkili ve görevli Ankara Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir. Şube müdürünün ceza yargılaması sırasında ölümü nedeniyle hakkındaki kamu davasının düşürülmesine karar verilmiştir. Davacı hakkında zimmet suçuna iştirak nedeniyle yapılan ceza yargılaması sonunda Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 2004/95 Esas 2009/137 Karar sayılı kararıyla, sanık ...'ün beraatine karar verilmiştir. Karara karşı temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 2009/17023 Esas 2012/30098 Karar sayılı kararıyla "Dosyada mevcut, kanuni soruşturma, 23.09.2003 tarihli bilirkişi heyeti ve 27.04.2009 tarihinde mahkemeye sunulan bilirkişi kurulu Raporlarında, sanık ...'nin Zimmetine geçirdiği paraları sanık ...'ün hesaplarına aktardığı ve bu hesaplardan sanık ...'ün keşide ettiği çeklerin ödendiğinin anlaşıldığı, emanetin 2002/3825 sırasında kayıtlı olan ve sanık ... tarafından soruşturma aşamasında Banka Müfettişine gönderilen Video kaset çözümlemesinden sanık ...'nin hayali (paravan) olarak açtığı hesap sahiplerine ödeme yapılmış gibi sahte imzalar ile tediye fişi düzenleyerek nakit olarak çektiği parayı sanık ...'e elden teslim ettiğini belirtmesi ve suç tarihinde sanık ...'ün şirketlerinin muhasebeciliğini yapan ...'nın 05.06.2002 tarihinde banka müfettişine verdiği ifadesinde ".....'ün hesabında bulunan paradan çok daha fazla çek ödemesi olabildiğini, hesapta yeterli para bulunmadığı halde çeklerin ödenmeye devam ettiğini, çeklerin hiç bir şekilde Şirketle ilgisi olmayan ancak ne olduğunu bilemediği kaynaklardan hesaplara aktarılan paralarla muntazaman ödendiğini ...." beyan etmesi karşısında dosya kapsamındaki mevcut delillere göre sanık ...'ün Banka görevlisi olan Sanık ...'nin zimmet suçuna iştirak ettiği gözetilerek, Sanık ... 'ün şirketlerine ait muhasebe kayıtları hesap ve defterleri getirtilip, dosyanın Bankacılık, Muhasebe ve Ceza hukuku alanında uzman bilirkişi heyetine tevdii edilip sanık ...'nin sahte hesaplar aracılığıyla sanık ...'e ait şahsi ve şirket hesapları ile yakınlarına ait hesaplara aktardığı para miktarının tespit edilerek bu hesaplardan sanık ...'ün keşide edip banka parası ile ödenen çek bedelleri ve ödenen borçların toplam miktarı hesaplanıp sanık ...'ün bu değer üzerinden sorumlu tutularak suçun vasıf ve mahiyeti tespit edilip sonucuna göre bir hüküm verilmesi gerekirken... " gerekçesiyle kararın bozulmasına karar verilmiştir. Anılan bozma ilamı üzerine mahkemece yapılan yargılama sonunda 2013/168 Esas 2014/370 Karar sayılı karar ile davanın zaman aşımı nedeniyle düşürülmesine hükmedilmiştir. Karara karşı kanun yoluna başvurulması üzerine ise Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 2015/24907 Esas 2016/1730 Karar sayılı karar ile hükmün onanmasına karar verilmiştir.

Yargılama aşamasında Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesine işbu davaya konu işlemlere ilişkin banka dekont asıllarının dosyada bulunması halinde gönderilmesi için müzekkere yazılmış ise de, anılan mahkemece yazılan müzekkereye verilen 27/02/2017 tarihli cevapta, dekont asıllarına rastlanılmadığı bildirilmiştir.

Öte yandan, davalı banka tarafından banka personeliyle birlikte usulsüz işlemler yaparak banka zararına sebebiyet verildiği iddiasıyla 25/10/2002 tarihinde işbu dosya davacısı olan ... ile ...'ün sahibi olduğu şirketler aleyhine Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde 2002/875 Esas sayılı tazminat davasını açmıştır.

Anılan mahkemece yapılan yargılama sonunda 11/11/2008 tarih 2002/875 Esas 2008/353 Karar sayılı karar ile, kurumlar adına yapılmış havalelerin davalı ...'ün sahibi olduğu ... Ltd. Şti. hesabına aktarıldığı, aktarılan bu paraların ...'ün çek ve diğer ödemelerinde kullanıldığı ve keza şubenin farklı müşterilerine ait hesaplarından çekilerek aracı hesaplara aktarılan ve daha sonra davalı ...'ün hesabına geçirilen paraların şube müşterilerinin hesaplarından çekilerek ...'ün kızı ..., oğlu ... ve hayali hesaplara aktarıldıktan sonra davalıların hesaplarına devredildiği ve ayrıca şube müşterilerine ait hesaplardan çekilerek davalı ...'e doğrudan ödendiği veya sahibi olduğu ... 'ya aktarıldığı, aktarılan ve ayrıca şubenin 610 nolu mevduat hesabına verilen faizler hesabından davalı ...'e paraların ödendiği anlaşıldığından davacı bankanın haksız fiil nedeniyle oluşan zararını davalılardan talep etmekte haklı olduğu gerekçesiyle davanın kabulü, ıslah talebinin kısmen kabul kısmen reddi ile 1.203.153,43 YTL (1.203.153.432.881 TL) alacak ile banka zararının doğduğu tarihlerden dava tarihine kadar işleyen avans faizi toplamı olan 878.136,18 YTL faizin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili ile davacıya ödenmesine, asıl alacak miktarı olan 1.203.153,43 YTL'ye dava tarihi olan 25/10/2002 tarihinden itibaren avans faizi yürütülmesine, ıslah talebinin kısmen kabul kısmen reddi ile 22.174,59 YTL alacağın ıslah tarihi olan 08/01/2004 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili ile davacıya ödenmesine, istismar kaybı ile ilgili fazlaya ilişkin talebin reddine karar verilmiştir. Anılan karara karşı davacı banka vekilince temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2011/7701 Esas 2011/8342 Karar sayılı kararıyla hükmün yargılama giderleri yönünden düzeltilerek onanmasına karar verildiği görülmüştür.

Davalı banka tarafından yukarıda açıklanan ceza dosyasında, yargılama konusu da yapılan davacının birlikte hareket ettiğini ileri sürdüğü banka şube müdürü ... aleyhine Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesinde alacak talebiyle 24/01/2002 tarihinde 2002/70 Esas sayılı davayı açmış olup, yapılan yargılama sonunda 2005/481 Karar sayılı karar ile davanın kabulüne hükmedilmiştir.

Yargılama aşamasında bankacı, hukukçu, bankacı bilirkişi heyetinden alınan kök raporda, teminat mektubu nedeniyle blokajda bekleyen bir paranın mevcut olmadığını, davalının dava konusu hesaptan virman ve kasadan ödeme işlemlerinde mevduatı hesap sahiplerine veya TTK'nun belirlediği usul ve esaslara göre hesap sahibine temsil ve ilzama yetkili kişilere ödediğini ispat edemediği, hesaptan 04/01/2000 tarihinde 100.800.000.000 ETL'nin davacının oğlu adına kayıtlı hesaba havale edildiği, 03/07/2000 tarihinde 821.743.006.140 ETL'nin hesaptan virman yapıldığı hesabın davacının müdür olduğu ... ... Ltd. Şti'ne ait bulunduğu, bu iki havale işleminin davacının rızası ve muvafakati ile yapıldığı, havale tutarlarının hesap sahibinin kendi yararı ve menfaatinde kullanıldığı sonucuna varıldığı, bu havale işlemlerine ilişkin davacının talebinin yerinde olmadığı, davalının mudinin kendisine ödendiği ve mevduatın mudinin bilgisi ve onayı dahilinde 3. bir kişiye ödendiği ispat edilemeyen 01/11/1999 tarihinde çekilen miktarın davacıya ödenmesi gerektiği, kasadan nakit ödeme işlemini gösteren dekont üzerinde davacının imzası bulunduğu, davalının davacı hesabından yetkisiz kimselere nakit para çekilmesinde davalının özen borcunun ihlal edildiği, davalının davacı zararından sorumlu olduğu yönünde kanaat bildirilmiş, itiraz üzerine alınan ek raporda, Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2002/875 Esas sayılı dosyada verilen ve Yargıtay tarafından onanan kararla birlikte dosya kapsamı değerlendirildiğinde davacının davalı banka nezdindeki hesabında + bakiye olarak gözüken kayıtların usulsüz ve hukuki dayanaktan

yoksun olarak oluşturulduğunun kesin delil olan mahkeme kararıyla tespit edildiği, gerçek dışı olduğu tespit edilen bu alacak kayıtlarına dayanarak davacının davalı bankadan herhangi bir hak ve alacak talep edemeyeceği yönünde kanaat bildirilmiştir.

Davacı tarafından dosyaya sunulan ve bankacı tarafından hazırlanan 26/11/2015 tarihli uzman görüşünde, ... ve şirketlerine ait hesaplara 03/12/2001 tarihinden ...'nin firar ettiği 14/12/2001 tarihi arasında nakit ve eft yoluyla toplam 536.063,25 TL, 14/12/2001 tarihinden 26/02/2002 tarihi arasında toplam 1.685.169,50 TL olmak üzere toplam 2.221.232,75 TL yatırıldığı, bir an için ...'nin uhtesine aldığı 736.798,75 TL'nin tamamını ...'e verdiği kabul edilse bile bu seferde ...'ün yatırdığı 2.221.232,75 TL hayali hesaplardan çekilen paranın 3 katına denk geldiği, ...'ün hesaplarına ...'nin firarından sonra da para yatırmaya devam ettiği, ...'ün hesaplarına ... tarafından müşterilerin bilgileri dışında kendisi tarafından düzenlenen kişilerle aktarılan paradan iadelerden sonra kalan miktarın 214.550,74 TL olmasına rağmen fişlerin kayıp olmasına, bu konuda somut delil bulunmamasına rağmen banka müfettişinin ...'ün ... ile müşterek hareket ettiği kanaati ile ...'nin uhdesinde kalan meblağlarla birlikte bankanın uğradığı toplam 1.203.153,43 TL'lik banka zararından sorumlu tutulduğu yönünde kanaat bildirilmiştir.

Yargılama aşamasında mahkemece davalı bankaya yazılan müzekkereye verilen 26/11/2021 tarihli cevapta, davacının şube nezdindeki mevduat hesaplarında herhangi bir bakiye bulunmadığı, yatırım hesabında 26/11/2021 tarihi itibarıyla 373.880,46 TL bakiye bulunduğu bildirilmiş, 03/01/2022 tarihli müzekkere cevabında da, davacının yatırım hesabında Ankara 4. İcra Müdürlüğünün 2011/9855 sayılı dosyası nedeniyle 06/12/2013 tarihinde 6.379.097,38 TL tutarlı haciz blokesi bulunduğu, davacının hesabı üzerinde işlem yapma yetkisi bulunmadığı belirtilmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan anlaşılacağı üzere, davacı tarafından işbu davaya konu edilen ve bilgisi ve rızası dışında yapıldığını ileri sürdüğü 04/01/2000, 03/07/2000 ve 01/11/1999 tarihli işlemlere ilişkin işlem dekontları asılları davalı banka tarafından sunulamadığı için mahkemece dekontlardaki imzaların davacı eli ürünü olup olmadığı hususunda herhangi bir inceleme yapılamamıştır. Yargılama aşamasında alınan bilirkişi kök ve ek raporu ile 04/01/2000 tarihli dekonta konu işlemle davacının hesabından, davacının oğlu ... hesabına havale yapıldığı, 03/07/2000 tarihli dekonta konu işlemle ise, davacının hesabından virman yapılan hesabın davacının müdür olduğu ... ... Ltd. Şti. hesabı olduğu tespit edilmiştir. Yapılan bu tespit karşısında anılan tarihlere ilişkin davacının hesabı üzerinde yapılan işlemlerin davacının oğlu ve müdürü olduğu şirket yararına yapılması nedeniyle davacının yapılan işlemlerin bilgisi ve onayı dışında usulsüz yapıldığı iddiasının yerinde olmadığı anlaşılmıştır.

Öte yandan, 01/11/1999 tarihli işlem dekontu ile davacının hesabından nakit para çıkışı yapılmıştır. Davalı yan dekont aslını sunamamış ise de, işbu dava tarihi 30/12/2015'dir. Bir başka anlatımla, dava işlem tarihinden yaklaşık 16 yıl sonra açılmıştır. Davalı bankanın belge aslını saklamaya ilişkin yasal yükümlülük süresi 10 yıl olduğu gibi, davalı banka tarafından davacı aleyhine açılan tazminata ilişkin Ankara 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan 2002/875 Esas sayılı dava dosyasında yapılan yargılama sonunda da, banka şubesinde şube müdürünce yapılan usulsüz işlemlerle ...'ün sahibi olduğu şirket hesaplarına paralar aktarıldığı, aktarılan paralarla ...'ün çek ve diğer ödemelerinin yapıldığı, başka müşterilere ait hesaplardan ... hesaplarına usulsüz para

aktarımları gerçekleştirildiği, ...'ün hesabına geçirilen paraların müşteri hesaplarından çekilerek ...'ün kızı ve oğlunun hayali hesaplarına aktarıldıktan sonra ... ve sahibi olduğu şirket hesaplarına devredildiği, şube müşterilerine ait hesaplardan çekilen paraların doğrudan ...'e ödendiği, bankanın zararını ...'ten talep edebileceği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiş olup, anılan karar yargılama giderleri yönünden düzeltilmek suretiyle Yargıtay denetiminden de geçerek kesinleştiği gibi, davacı hakkında zimmet suçuna iştirak ettiği iddiasıyla açılan ceza yargılaması sırasında verilen beraat kararının bozulmasına ilişkin Yargıtay 7. Ceza Dairesinin bozma ilamında da davacının banka görevlisinin zimmet suçuna iştirak ettiği açıkça tespit edilmiştir.

Açıklanan bu durum karşısında davacının 01/11/1999 tarihli dekonttaki işlemin kendisi tarafından yapılmadığı, bilgisi ve rızası dışında işlem yapıldığına ilişkin iddiasının ileri sürülüş şekli ve dava tarihi gözetildiğinde TMK'nun 2. maddesi kapsamında dürüstlük kuralına aykırı olduğunun kabulü gerekecektir.

Davacının dava dilekçesinde yer alan hesabı üzerinde teminat mektubu nedeniyle davalının blokesi bulunduğu, hesaptaki parayı kullanamadığı iddiası yönünden de, yargılama aşamasında alınan bilirkişi kök ve ek raporuyla davacının hesabı üzerine davalı banka tarafından konulan bir blokenin bulunmadığı tespit edildiğinden davacının anılan iddiasını ispat edemediği anlaşılmıştır.

Hal böyle olunca, mahkemece işbu davaya konu 04/01/2000 ve 03/07/2000 tarihinde davacının davalı bankada bulunan hesapları üzerinde yapılan işlemlerin davacının oğlu ve müdürü olduğu şirket yararına yapıldığı, işlemlerin davacının bilgisi ve rızası dışında usulsüz yapıldığı iddiasının yerinde olmadığı, 01/11/1999 tarihinde yapılan işleme ilişkin ise davanın işlemin gerçekleştiği tarihten yaklaşık 16 yıl sonra açıldığı, ceza yargılaması ve davalı banka tarafından davacı aleyhine banka personeliyle birlikte usulsüz işlemler yaparak banka zararına sebebiyet verdiği iddiasıyla açılan tazminat davasının kabul edildiği, kararın Yargıtay denetiminden de geçerek kesinleştiği, davacının anılan dekonta ilişkin iddiasının TMK'nun 2. Maddesine aykırı olduğu, davacının hesapları üzerinde davalı banka tarafından konulan bir blokenin bulunmadığının bilirkişi incelemesi ile tespit edildiği gözetilerek yazılı şekilde hüküm kurulmasında bir isabetsizlik görülmemiştir.

Yargılama aşamasında davalı bankaya yazılan müzekkereye verilen cevapta, davacının yatırım hesabında 26/11/2021 tarihi itibarıyla 373.880,46 TL para bulunduğu bildirilmiş ise de, anılan miktara banka tarafından teminat mektubu nedeniyle konulan bir blokenin bulunmadığı, hesap üzerindeki blokenin icra müdürlüğü yazısına istinaden haciz blokesi olduğu anlaşıldığından davacı vekilinin bu yöndeki istinaf itirazları da yerinde görülmemiştir.

Tüm bu nedenlerle ilk derece mahkemesinin davanın reddi yönündeki kararında herhangi bir isabetsizlik görülmediğinden davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar vermek gerekmiş ve takdiren aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda Açıklanan Nedenlerle;

1-Davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/(1)-b.1 maddesi gereğince ESASTAN REDDİNE,

2-Davacıdan alınması gerekli olan 732,00 TL istinaf karar harcından peşin alınan 179,90 TL harcın mahsubu ile bakiye 552,10 TL harcın davacıdan alınarak Hazineye gelir kaydına,

3-Davacı tarafından istinaf aşamasında yapılan yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

4-İstinaf incelemesi sırasında duruşma açılmadığından davalı yararına vekalet ücreti taktirine yer olmadığına,

Dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda HMK'nın 361. maddesi uyarınca gerekçeli kararın tebliğinden itibaren iki haftalık süre içerisinde Yargıtay'da temyiz kanun yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verildi. 19/06/2026

Başkan - ... Üye - ... Üye - ... Zabıt Katibi - ...

... ...

Bu belge 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu hükümlerine göre UYAP sistemi üzerinden elektronik imza ile imzalanmıştır.